

[Krag.]

forud for det kommunale Valg i 1925, og deri maa den ærede Ordfører, Regeringen og Regeringspartierne se Grunden til den Ændring af den kommunale Valglov af 1924, som fandt Sted i 1928, og som efter vor Opfattelse vedvarende er en Nødvendighed.

Den ærede Ordfører gentog, hvad der jo ogsaa er skrevet i Flertallets Betænkning, at det ikke var muligt i denne Sag at komme paa Forhandlingsfod med Venstre. Jeg skal derom sige, at saaledes som man fra Flertalspartierne Side og fra Regeringens Side i denne Sag har stillet sig, har vi ikke set nogen Mulighed for at faa etableret en Forhandling og absolut ikke kunnet nære nogen Forventning om, at Forsøg i saa Henseende vilde føre til noget Resultat, thi hvis man fra Regeringens og Regeringspartierne Side havde ønsket en Forhandling med os om denne Sag, saa havde man vel gennem det Forslag, man stillede, givet Udtryk for Villighed til at tage Hensyn ogsaa til den Opfattelse i denne Sag, som er vor, og som har dikteret Lovændringen i 1928. Men dette har jo aldeles ikke fundet Sted. Man har ganske raat, om jeg maa kalde det saa, krævet Tilbageføring til Ordningen af 1924 og derigennem Adgang til paa ny at etablere et Misbrug af denne Ordning, saaledes som det fandt Sted forud for Valget i 1925.

I øvrigt skal jeg sige, at denne Sag er jo i Virkeligheden uddebatteret. Der er intet nyt at sige om den. Jeg tror, den er belyst fra alle Sider baade i 1928 og senere, naar vi har haft denne Sag til Behandling, og jeg kan derfor, hvad Realiteten angaar, indskrænke mig til at henvise til den Betænkning, som mit Partis Udvælgelsesmedlemmer har afgivet.

Jeg vil dog sluttelig bemærke, at som Grundlag for Fremsættelsen af et saadant Forslag som det, vi her behandler, burde der, saafremt man i det hele taget ønskede en Forhandling om Sagen, have været tilvejebragt Oplysninger, som kunde begrunde Forslagets Fremsættelse. Derfor vil jeg spørge, om der i det hele taget er tilvejebragt nogen Statistik over, hvor mange der er slettet af Valglisten som Følge af Skatterestance. Ved man noget om dette Tal for 1929 i Sammenligning med det tilsvarende Tal for 1925? Det maatte jo være Betingelsen for, at man overhovedet kunde faa Indblik i, paa hvilken Maade Lovændringen af 1928 har virket. Hvis man ikke besidder en saadan Statistik, ved jeg ærlig talt ikke, hvorfor man nu paa ny rejser

Strid om dette Spørgsmaal, hvis det da ikke er af rent agitatoriske Grunde, thi der er jo ikke noget kommunalt Valg umiddelbart forestaaende, og heller ikke kan man paa nærværende Tidspunkt vide det allerfjerneste om den tilstedeværende Krisens Indflydelse paa Adgangen til at blive staaende paa Valglisten. Derfor foreligger der ikke noget som helst sagligt Grundlag for Forslagets Fremsættelse. Her maa jeg da gaa ud fra, at i den øjeblikkelige Situation maa Oktoberforligets Landbrugskrisehjælp formentlig være af nogen Betydning. Det er ogsaa det eneste Punkt, hvorpaa jeg kan tillægge denne Hjælp Betydning, thi økonomisk betyder den som bekendt intet, og det gaar ogsaa i stedse stigende Grad op for den Del af Befolkningen, som faar Adgang til denne Hjælp.

Jeg maa derfor paa mit Partis Vegne erklære, at vi vedvarende anlægger den Betragtning paa denne Sag, som vi, hver Gang denne Sag har været til Behandling her i det høje Ting, har givet Udtryk for. Vi ønsker selvfølgelig ikke, at nogen, der er ramt af Krisen, skal miste sin Valgret. Vi ønsker, at Hjælpeforanstaltningerne maa blive af en saadan Karakter, at Tallet paa saadanne bliver mindst muligt. Dertil har vi været villige til at medvirke, ikke blot gennem de Forslag, som vi forud for Kriseforliget stillede, og som man den Gang stemte ned, men ogsaa derigennem, at vi under denne Sags første Behandling har erklæret os rede til at tage op til Overvejelse den Virkning, som trods Krisehjælpen maatte blive tilbage med Hensyn til Berettigelsen til Opførelse paa Valglisten, efterhaanden som hele dette Spørgsmaal afklarer sig, saaledes at et Grundlag er tilvejebragt for Prøvelse af hele Sagen. Men saaledes som Stillingen altsaa er, skal jeg i Overensstemmelse med vor Udtalelse i Betænkningen tilraade det høje Tings Medlemmer at stemme imod Lovforslaget.

Ole Bjørn Kraft: Da jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Krag i, at denne Sag i Virkeligheden er uddebatteret, skal jeg ikke forlænge Diskussionen om den her ret meget. Jeg skal blot sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at jeg glædede mig over, at han dog anerkendte, at den nylig vedtagne Kriselov havde bragt nogen Hjælp — det er ikke alle Venstres Medlemmer, der er villige til at indrømme, at dette har været Tilfældet. Men naturligvis havde det ærede Medlem ikke Ret, naar han mente, at den eneste Hjælp, som det vedtagne Kriseforlig bragte, var Hjæl-